

og senere udtalte det ærede Medlem, at det var et ganske usandfærdigt Grundlag, jeg havde bygget mit Angreb paa. Naar nu det ærede Medlem fremsætter saa stærke Beskyldninger mod mig for at fare løst og usandfærdigt frem, maa man jo gaa ud fra, at det ærede Medlem i sin Kritik møder med godt underbyggede Beviser for det, han fører frem, at han ikke retter saadanne Anklager mod mig her uden at være aldeles sikker paa, at de Beviser, han har at slaa mig ned med, er saa uomstødelige og sikre, at der ikke kan røkes ved dem. Jeg vil sige med Hensyn til mine Forbindelser i det Fiskerleje, som her er Tale om, Fiskerlejet Lundeberg, at de er de bedste som overhovedet tænkeligt. Jeg er nær beslægtet med flere Fiskere der og staar i venskabeligt Forhold til adskillige andre, desuden kender jeg personlig en hel Del Folk der, og de Oplysninger, jeg har modtaget, er fra absolut paalidelige Folk. Jeg ved bestemt, at de Mænd, jeg har henvendt mig til, og de, som har henvendt sig til mig, blandt andet Formanden for Fiskerforeningen, ikke i denne Sag vilde sige mig noget, som ikke er korrekt.

Naar derfor det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) bemærkede, at naar der ikke var udbetalt nogen Arbejdsløshedsunderstøttelse til arbejdsløse Fiskere i Lundeberg, var det vist, fordi Sogneraadet formaade at skaffe dem andet Arbejde, vil jeg erklære, at noget saadant er ikke Tilfældet. Der er ikke sket Henvendelse til nogen eneste af de ca. 20 Fiskere, der har gaaet arbejdsløse i en Maaned, og som med Hensyn til Formue og Indtægtsforhold alle er saaledes stillede, at de falder ind under Loven — ikke sket Henvendelse til nogen eneste fra Sogneraadet om, at det kunde skaffes dem Arbejde. Derimod er der i selve Sogneraadsmødet, hvor der sidder en arbejdsløs Fisker som Sogneraadsmedlem, til denne af Sogneraadets Formanden udtalt i en spøgende Form, at hvis han trængte til Arbejde, kunde han faa det hos ham til 6 Kr. om Dagen og Kosten. Naar Sogneraadets Formanden tilbyder en arbejdsløs Mand, som bor en Mil borte og har Redskaber og Båad at passe hver Dag, for at de ikke skal blive ødelagt, Arbejde for 6 Kr. daglig og Kosten, maa det selvfølgelig have været en spøgefuld Bemærkning. Det kan ikke have været Sogneraadets Formandens ramme Alvor, at Manden skulde gaa paa Arbejde en Mil fra sit Hjem for 36 Kr. om Ugen og Kosten, for det vilde blive Sulteføde for den Familie, Manden skulde forsørge. Det maa have været en spøgende Bemærkning. Men den

har det ærede Medlem ført frem her i Tinget, som om det var et Tilbud fra Sogneraadet til samtlige arbejdsløse Fiskere om Arbejde, og paa Grundlag deraf har det ærede Medlem sagt, at de var uberettigede til Understøttelse som arbejdsløse Fiskere, fordi den Lov gælder lige saa vel for dem som for andre Mennesker i dette Land.

Saa løst og uvederhæftigt møder det ærede Medlem frem her i Rigsdagen, naar han retter Bebrejdelser mod andre for Løshed, Uvederhæftighed og Usandfærdighed. Jeg havde i Forbigaaende nævnt et andet Spørgsmaal, kun som Bevis for, hvorledes Sogneraadet optraadte i Almindelighed i saadanne Sager. Det drejede sig om, at Sogneraadets Formanden i denne Kommune havde anvist en husvild Familie med Børn Ophold i Ligkapellet. Det ærede Medlem har bebrejdet mig meget stærkt, at jeg kunde sige noget saadant, og det ærede Medlem oplæste en Telefonsamtale, der skulde have været ført angaaende den Sag mellem Redaktionssekretæren ved det Blad, jeg er Redaktør af, og den ærede Sogneraadets Formand. Telefonsamtalen er aldrig blevet ført i den Form, i hvilken den fremtræder her i det ærede Medlems Gengivelse. Med Hensyn til den Sag har jeg været lige saa vel underrettet som med Hensyn til de arbejdsløse Fiskere. Jeg har med Redaktionssekretæren diskuteret den Sag ikke een, men flere Gange, og vi har undret os over, at Sogneraadets Formanden kunde optræde saadan overfor den husvilde Familie, som sket var. Det ærede Medlem har fremstillet Sagen paa en saadan Maade, som om jeg for med Usandhed, og har gengivet denne Telefonsamtale saaledes, at Sogneraadets Formanden i denne Henseende skulde have sagt, at vi snart stillede ligesom den Kommuneovre i Jylland, der ikke havde andre tomme Huse end Ligkapellet. Naar det ærede Medlem her møder med en Erklæring, saa har jeg ogsaa anskaffet mig en Erklæring i denne Sag, og den vil jeg med den ærede Formandets Tilladelse oplæse for Tinget. Den lyder saaledes: „En Gang i Foraaret kom en Mand op til mig paa Kontoret og forespurgte, hvorledes han skulde forholde sig, da han ingen Lejlighed havde og ikke kunde skaffe sig nogen. Jeg svarede ham, at han skulde henvende sig til Sogneraadet, dette havde Pligt til at skaffe ham Lejlighed, hvortil Manden svarede, at han havde været hos Sogneraadets Formanden, Hr. Gaardejer Chr. Thomsen, Oure-Vejstrup Kommune, men denne havde svaret, at de havde ingen Lejlighed, han kunde kun anvise ham Ligkapellet. Jeg ringede derefter Sogneraadetsfor-